

РЕШЕНИЕ

№ 509

гр. Пазарджик, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Мая Владова
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно
дело № 20225220201281 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от ЕТ „Г - Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище
и адрес на управление с. В., представлявано от Б.С.Г., чрез пълномощника
адв. П. Г. от САК, против Наказателно постановление № 656666-F643923 от
17.08.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП-
Пловдив, с което за нарушение на чл.180 ал.2 във вр. с чл.180 ал.1 от ЗДДС с
чл.102 ал.3 т.1 от ЗДДС и чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС, са наложена
имуществена санкция в размер на 500 лева.

Релевираните в жалбата оплаквания обобщено се свеждат до това, че
НП е постановено при допуснато нарушение на материалния закон, като се
иска НП да бъде изменено и се преквалифицира нарушението по чл.180 ал.3
от ЗДДС като се намали наложената санкция в размер на 200 лева. С жалбата
се претендират и сторените разноски.

В съдебно заседание за жалбоподателя се явява надлежно упълномощен
процесуален представител, който поддържа жалбата и излага аргументирано
становище в подкрепа на искането си за изменение на НП с
преквалифициране на нарушението и намаляване размера на наложената

имуществена санкция. Претендира присъждане на разноси в полза на жалбоподателя, за което ангажира доказателства.

Наказващият орган се представлява от процесуален представител, който оспорва жалбата, ангажира доказателства и излага аргументирано становище за това, че НП е издадено в съответствие с процесуалния и материалния закон и пледира за неговото потвърждаване. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Районният съд провери основателността на жалбата, като прецени изложените в същата доводи и становищата на страните, съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, прие за установено от фактическа страна следното:

ЕТ „Г. - Б.Г.“ е санкциониран с НП при следната приета за установена фактология:

ЕТ „Г - Б.Г.“ подал заявление за регистрация по чл.96 ал.1 от ЗДДС на 04.01.2022 г., заведено с вх. № 1300000001/04.01.2022 г. С оглед на това на инспектори към ТД на НАП Пловдив било възложено да извършат проверка за наличието на основание за регистрация по ЗДДС. При извършената проверка било установено, че дружеството е формирало облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 2 от ЗДДС за задължителна регистрация в размер на 55 703,64 лева, достигнат за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г. Същият бил формиран от дейност на ресторанти и заведения за бързо обслужване. Клиенти на лицето били данъчно незадължени физически лица. Дейността била осъществявана от 2 бр. търговски обекта- заведения за хранене в с. В. и заведение за хранене в гр. С. *** За реализираните продажби били издавани фискални бонове за извършени плащания в брой от две фискални устройства (ФУ) във всеки едни от цитираните обекти на ЕТ, съответно въведени в експлоатация на 19.06.2019 г. и на 09.01.2019 г.

Реализираният облагаем оборот от 55 703,64 лева бил формиран с отчитането на плащанията в брой чрез двете ФУ, като за това в обекта в с. В. бил отчетен оборот чрез фискалната памет в размер на 28 881,10 лева, а в обекта в гр. С.- 26 822,54 лева. Данъчното събитие по тези доставки било настъпило на основание чл.25 ал.1 и ал.2 от ЗДДС на датата, на която била извършена продажбата съвпадаща с датата на издаване на съответния

документ- фискален бон.

При това положение ЕТ е следвало да подаде в ТД на НАП Пловдив заявление за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в срок до 07.07.2021 г. (в 7-дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнат оборот от 50 000.00лв.).

Дружеството било регистрирано по ЗДДС, считано от 21.01.2022 г.- датата на връчване на Акт за регистрация № 130422200180084/18.01.2021 г.

За периода от 22.07.2021 г. (датата, на която е следвало да бъде издаден акт за регистрация, ако лицето беше подало заявление в срок) до 20.01.2022 г. (датата на регистрация на дружеството по ЗДДС) дружеството е следвало да бъде регистрирано по ЗДДС и да начислява ДДС за извършените от него доставки по арг. на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС.

През данъчен период 01.01.2022 г.- 31.01.2022 г. ЕТ „Г - Б.Г.“ било извършило облагаеми доставки на обща стойност 1 290,62 лв. , за които не е начислило ДДС в размер на 106.56 лв. Облагаемият оборот е формиран от продажби, извършени в заведения за бързо хранене в гр. С. и с. В.- търговски обекти на ЕТ, към данъчно незадължени физически лица, за които са били издавани фискални бонове от въведените в експлоатация в тези две заведения ФУ, от които е отчетен оборот съответно 405,00 лева и 885,62 лева

На датата на възникване на данъчното събитие, данъкът става изискуем и възниква задължение да бъде начислен от доставчика. Когато за извършената доставка не е издаден данъчен документ, данъкът е дължим за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем, Съгласно чл. 25, ал. 4 от ЗДДС при доставки с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение всеки период или етап, за който е уговорено плащане, се смята за отделна доставка и данъчното събитие за нея възниква на датата, на която плащането е станало дължимо.

Ако лицето беше регистрирано по ЗДДС същото е следвало да начисли ДДС в общ размер на 106,56 лева с данъчна основа 1 184,06 лева по извършените облагаеми доставки по реда на чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като в срок до 31.01.2022 г. състави обобщен отчет по чл.119 ал.1 от ЗДДС, доколкото на осн. чл.113 ал.3 т.1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително при получатели- данъчно незадължени лица и като посочи

съставения отчет в Дневника за продажби и справка-декларация за данъчен период 01.01.2022 г. -31.01.2022 г., които е следвало да подаде в компетентната ТД на НАП- Пловдив, офис Пазарджик, в срок до 14-число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно до 14.02.2022 г., включително.

Нарушението било установено в ТД на НАП- Пловдив, офис Пазарджик на 11.01.2022 г. при подаване на Заявление за регистрация по ЗДДС и представяне на документи във връзка с регистрация по ЗДДС.

ЕТ начислил ДДС в размер на 106,56 лв. със закъснение на 14.03.2022 г. с Протокол № 0000000007/28.02.2022г. на основание чл. 102, ал.3 от ЗДДС. Съставеният Протокол № 0000000003/28.02.2022г. с данъчна основа 1 184,06 лв. и ДДС 106,56 лв. е включен в дневника за продажби и Справка-декларация с вх.№ 13001864087/12.03.2022г. за данъчен период 01.02.2022г. - 28.02.2022г.

Размерът на неначисления ДДС е определен по реда на чл. 67, ал. 2 от във връзка с ал. 1 от ЗДДС и съгласно формулата на чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС - данъчната основа се умножава по ставката на данъка 20%, а когато не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно се приема, че той е включен в договорената цена.

Нарушението било извършено в гр. Пазарджик на 15.02.2022 г.

Така констатираното съставлявало нарушение на чл.180 ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, поради което св. Н. Б.- ст. инспектор по приходите в ТД на НАП- Пловдив, Офис Пазарджик съставила АУАН № F643923 от 15.03.2022 г. срещу ЕТ „Г - Б.Г.“ в присъствието на собственика и представляващ ЕТ-Б.Г., на който бил предявен и връчен екземпляр срещу подпис.

Въз основа на съставния АУАН на 17.08.2022 г. било издадено атакуваното НП. Последното било връчено на собственика и представляващ санкционирания ЕТ- Б.Г. на 31.08.2022 г., а жалбата била подадена лично от надлежно упълномощен от законния представител на търговеца адвокат на 08.09.2022 г., когато е входирана в Офис Пазарджик, на ТД на НАП- Пловдив, поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП пред компетентния съд.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и от показанията на актосъставителя- св. Н. Б., които като категорични, съдът напълно кредитира, независимо, че свидетелката е служебно обвързана с АНО. В същото време този свидетел няма никакъв личен мотив да уличава жалбоподателя като му приписва поведение или деяние, което обективно да не е извършено от същия. Св. Б. бе категорична, че във връзка с подадено заявление за регистрация по ДДС от ЕТ-жалбоподател било установено, че същият не е бил регистриран своевременно, като същевременно е извършил облагаеми доставки в дейността си, като облагаемият оборот за задължителна регистрация е бил постигнат от търговеца в един много по-ранен момент от момента на подаване на заявлението за регистрация. Св. Б. посочи, че ЕТ впоследствие е самоначислило дължимия ДДС с протокол по чл.114 от ЗДДС, след съставяне на АУАН, затова към ревизионния акт били начислени само лихви за просрочие.

С оглед характера на настоящото съдебно производство, съобразно жалбата, а и от гледна точка естеството на констатираното нарушение, съдът приоритетно счита, че в рамките на собствените си правомощия е взел необходимите и възможни мерки за разкриването на обективната истина. Същевременно е осигурил и достатъчна възможност на всяка от страните да защити и обоснове позицията си по делото.

Предвид изложеното, съобразно наведените в жалбата доводи, но и като е задължен да извърши цялостна служебна проверка относно законосъобразността и правилността на атакуваното наказателно постановление, в случая от правна страна съдът приема, че жалбата, в частта с която е атакуваното настоящето НП- предмет на производството, е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Като инстанция по същество съдът осъществи цялостна проверка досежно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. При извършената такава, съдът констатира, че административнонаказателното производство е започнало със съставянето на АУАН в присъствието на законовия представител на ЕТ-нарушител и в присъствието на свидетел. Съставен е от компетентен орган в кръга на правомощията му. В акта и в НП са отразени

датата и мястото на нарушението. НП също е съставено от компетентен орган, надлежно упълномощен. В АУАН и НП нарушението е описано точно и ясно, като са изложени всички обстоятелства- елементи от фактическия състав на същото, съгласно възприетата правна квалификация.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установи, че ЕТ-жалбоподател е подал заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл.96 ал.1 от с.з. на 04.01.2022 г. Не е спорно също, че извършената от контролните органи проверка във връзка с това заявление, е установила, че за периода 01.01.2022 г.-31.01.2022 г. задълженото лице е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл.96 ал.2 от ЗДДС в размер на 1 290,62 лева, като облагаемият оборот за задължителна регистрация бил достигнат още за периода 01.07.2020 г.-30.06.2021 г. и бил в размер на 55 703,64 лева . Установи се, че с оглед на така констатираното, ЕТ е следвало да подаде заявление за регистрация по чл.96 ал.1 от ЗДДС до 07.07.2021 г. (в 7-дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнат оборот от 50 000лв.). При това положение правилно АНО е приел, че заявлението за регистрация е било подадено от дружеството със закъснение (от 5 месеца и 28 дни- бел. моя).

Безспорно е също, че за периода 01.01.2022 г.-31.01.2022 г. ЕТ е извършил облагаеми доставки на обща стойност 1 290,62 лева, представляващи доставки на услуги в две заведения за бързо хранене, отчетени чрез монтираните и въведени в експлоатация ФУ в всеки един от експлоатираните търговски обекти на ЕТ. Установено е, че с оглед на така констатираното, неначисления ДДС за посочения период, изчислен по формулата, описана в чл.53 ал.2 от ППЗДДС е в размер на 106,56 лева.

С оглед на посоченото, няма съмнение, че ЕТ „Г - Б.Г.“ е следвало да подаде заявление за регистрация поради достигане на съответния оборот до 07.07.2021 г., но е сторил това едва на 04.01.2022 г., т.е. със горесцитираното закъснение от почти половин година. В случая става дума за едно продължително бездействие от страна на ЕТ, но то осъществява състава на едно друго нарушение, а именно неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението за регистрация по ЗДДС, което е осъществено в периода от датата, когато за същото е възникнало задължението за регистрация до датата, на която то е подало заявлението.

Процесното нарушение обаче е осъществено чрез бездействие по отношение на задължението за начисляване на дължимия данък. Извършено е в хипотезата на неначисляване на ДДС от лице, по отношение на което са били налице основанията за регистрация, но то не е подало заявление за регистрация и е останало нерегистрирано и през периоди, в които е следвало вече да е било задължително регистрирано и да начислява ДДС.

Разпоредбата на чл.102 ал.3 т.1 от ЗДДС, разписва, че за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок- се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден акта за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите. При това положение напълно верен е изводът на административните органи, че ако ЕТ е бил изпълнил в срок своето задължение за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, актът за регистрация по ЗДДС е следвало да бъде издаден не по- късно от 22.07.2021 г. и за периода от тази дата до датата на фактическа регистрация по ЗДДС- 20.01.2022 г. ЕТ дължи данък за извършените от него облагаеми доставки.

Съгласно разпоредбите на чл.87 и чл.125 ал.5 във вр. с ал.3 във вр. с ал.1 от ЗДДС, данъкът се дължи за всеки данъчен период, който би съществувал, ако данъчно задълженото лице бе изправно и бе подавало своевременно заявление за регистрация, тъй като тогава би било регистрирано и за него би възникнало задължението за начисляване на данъка за всеки един данъчен период.

Установено е, че за периода 01.01.2022 г.-31.01.2022 г. ЕТ е извършил облагаеми доставки на обща стойност 1 290,62 лева, поради което неначисленият ДДС за този период е в размер на 106,56 лева.

Съгласно чл.86 ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период- задължения по начисляването, които са останали неизпълнени за посочения период и в хипотезата на чл.102 ал.3 т.1 от ЗДДС (какъвто е настоящия случай).

С оглед на посоченото правилно АНО е приел, че ЕТ „Г - Б.Г.“ е извършил нарушение на чл.180 ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС във връзка с чл.102 ал.3 т.1 от ЗДДС и чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС.

Неправилно обаче според настоящия съдебен състав, АНО е ангажирал обективната отговорност на търговеца, като е санкционирал същия по чл.180 ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, тъй като не отчел всички предпоставки за приложение на привилегированият състав по чл.180 ал.3 от ЗДДС. В този смисъл съдът напълно споделя направените от процесуалния представител на ЕТ възражения.

Съгласно чл.180 ал.3 от ЗДДС, при нарушение по ал.2 и ал.1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до 6 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв., а при повторно нарушение- не по-малко от 400 лв.

В случая данъкът е следвало да бъде начислен за данъчния период 01.01.2022 г.-31.01.2022 г., но е бил начислен от дружеството с протокол от 14.03.2022 г. за данъчен период м. февруари 2022 г. Ако задълженото лице е било регистрирано по ЗДДС през периода 01.01.2022 г.-31.01.2022 г., както е следвало да бъде, същото е трябвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки по реда и сроковете на чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС и да подаде Справка-декларация за ДДС и информация от отчетните регистри „Дневник за покупките“ и „Дневник за продажбите“ за данъчен период месец февруари 2022 г., съгласно чл.125 ал.1, ал.3 и ал.5 от ЗДДС в срок до 14.10.2021 г. При това положение самоначисляването на данъка с протокола от 14.03.2022 г. е в рамките на 6-месечния период по ал.3 на чл.180 от ЗДДС и при наличие на всички предпоставки по тази норма тя следва да се приложи, която е и по-благоприятна за ЕТ-нарушител.

Пет процента от неначисления данък е 5,33 лева, който е под минимално определения с посочената санкционна норма размер от 200 лева. В този смисъл съдът намира че санкцията следва да бъде в определения от закона минимален размер от 200 лева, като наложената такава с НП следва да бъде намалена до размера от 200 лева. В този смисъл НП ще следва да бъде изменено в тази му част.

Макар възражения в тази насока да не са били направени от

жалбоподателя и неговия процесуален представител, съдът намира за необходимо да посочи, че настоящето деяние не представлява маловажен случай. Това е така, тъй като са засегнати засегнатите обществени отношения свързани с данъчното законодателство и макар фиска да не е бил оцетен и нарушението да е за първи път, с извършеното търговецът практически лишава приходната администрация от възможността на установи дали той коректно се разчита с държавния бюджет и фиска. Това прави и нарушението със завишена степен на обществена опасност. Нарушението освен това е на формално извършване, като осъществяването му не изисква настъпване на вредни последици. Със същото се засягат обществени отношения от бюджетната сфера и като цяло фискалната политика на държавата. Всяко отклонение от изпълнение на вменените от закона задължения, в това число и основното за търговците за начисляване на ДДС, води до негативни последици- извършване на проверки, събиране на документи и др. под, като по този начин се нарушава развитието на обществените отношения, защитени със закона.

При този изход на делото основателна се явява претенцията и на двете страни в процеса, съответно за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя и на юрисконсултско възнаграждение в полза на АНО. Исканията са направени своевременно, преди обявяване на делото за решаване. От приложения по делото договор за правна защита и съдействие (л.69 гръб) се установява, че жалбоподателят е заплатил в брой на адв. Г. сумата в размер на 580 лева, за подаване на жалба срещу издадените против него общо 7 НП, едно от които е процесното. При липсата на конкретизация, съдът намира, че тази сума следва да се разпреди поравно за изготвяне на жалбата за всяко едно от НП. Отделно от това за процесуално представителство пред въззивната инстанция по настоящето дело жалбоподателят е заплатил на адв. Г. 220 лева. Процесуалният представител претендира разноски в размер на 300 лева. Независимо, че жалбата в частта с която се атакува процесното НП е приета от съда за основателна и уважена, то с оглед изменение, а не отмяна на НП, следва съразмерно уважаване на претенцията за разноските по арг. на чл.18 ал.2 във вр. с чл.7 ал.2 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и в този смисъл в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 120 лева, като за разликата

до поискания пълен размер от 300 лева претенцията следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл.63д ал.4 от ЗАНН следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП- София, като учреждение със самостоятелен бюджет, към което е структуриран АНО, издал НП. С оглед разпоредбата на чл.63д ал.5 от ЗАНН, възнаграждението следва да бъде определено съгласно разпоредбата на чл.37 от Закона за правната помощ, съгласно която заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя от наредба на МС по предложение на НБПП. В случая за защита в производство по ЗАНН, чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева. Настоящото производство се разглежда в едно съдебно заседание с разпит на 1 свидетел и делото не е с правна и фактическа сложност. Поради това и съдът счита, че следва да присъди минималния предвиден в наредбата размер на юрисконсултското възнаграждение, а именно 80 лева. Това възнаграждение обаче следва да бъде намалено до размер съответен на уважената претенция. В този смисъл в полза на НАП- София следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 32 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63 ал.2 т.4 във вр. с ал.7 т.1 от ЗАНН Районен съд- Пазарджик, в настоящия си състав,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление 656666-F643923 от 17.08.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП- Пловдив, с което на ЕТ „Г - Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., представлявано от Б.С.Г., за нарушение на чл.180 ал.2 във вр. с чл.180 ал.1 от ЗДДС с чл.102 ал.3 т.1 от ЗДДС и чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС, са наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, като на осн. чл.182 ал.3 от ЗДДС **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществената санкция на 200 (двеста) лева.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ гр. София, представлявана от изпълнителен директор, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЕТ „Г - Б.Г.“, с

ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., представлявано от Б.С.Г., сторените от него разноси за възнаграждение за един адвокат пред въззивната инстанция в размер на 120 (сто и двадесет) лева, като за разликата до поискания пълен размер от 300 лева **ОТХВЪРЛЯ** претенцията като неоснователна.

ОСЪЖДА ЕТ „Г - Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., представлявано от Б.С.Г., да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ гр. София, представлявана от изпълнителен директор, разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 32 (тридесет и два) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____